

ABSTRAKT

Tato bakalářská práce se zabývá problematikou rizik vzniku specifických poruch učení na základě deficitů dílčích funkcí u dětí předškolního věku s narušenou komunikační schopností. Práce se zaměřuje na identifikaci a porovnání zjištěných deficitů dílčích funkcí. Tyto deficity analyzuje a v závěru posuzuje možná rizika, která lze očekávat v souvislosti s osvojováním školních dovedností. Bakalářská práce se skládá ze dvou částí, teoretické a praktické. V teoretické části je popsána terminologie, jež se úzce váže k narušené komunikační schopnosti. Dále je v práci definována a objasněna terminologie specifických poruch učení, jejich členění a souběžně jsou popsány deficity dílčích funkcí, které se k nim vztahují. V praktické části je popsán průběh vlastního šetření, je provedena analýza zjištěných výsledků. Kvalitativní výzkum byl realizován v prostředí předškolního zařízení, se souhlasem zákonných zástupců zúčastněných dětí byly zpracovány jednotlivé anamnézy. Následně byla aplikována diagnostická metoda od B. Sindelárové, bylo provedeno její vyhodnocení a porovnání s ostatními jednotlivci. Souběžně se práce pokouší o srovnání s výsledky, jež jsou na podobné téma publikovány v dostupné literatuře. V závěru nabízí možnosti včasné reedukace dětí, které jsou v riziku školního neúspěchu v důsledku identifikovaných oslabení. Cílem práce je analyzovat teoretické riziko vzniku specifických poruch učení u dětí s narušenou komunikační schopností. Návrh pro logopedickou praxi ukazuje možnosti, jak jednotlivé dílčí funkce rozvíjet ještě před zahájením povinné školní docházky nebo během prvního roku na základní škole.

KLÍČOVÁ SLOVA

Deficity dílčích funkcí, narušená komunikační schopnost, specifické poruchy učení, metodika B. Sindelárové, předškolní věk